

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a soudkyň JUDr. Věry Šimůnkové a Mgr. Jitky Zavřelové v právní věci

žalobkyně: **Č. š. s. s r. o.**, IČO: X,
se sídlem X,

zastoupena advokátem Mgr. Tomášem Uherkem,
se sídlem Jandova 8, Praha,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**,
se sídlem Zborovská 11, Praha,

za účasti

osob zúčastněných na řízení: **1. M. Č., a. s.**, IČO: X,
se sídlem X,

2. J. S.,
bytem X,

3. Ing. J. Z.,
bytem X,

zastoupen advokátem JUDr. Ing. Andrejem Štaňkem, Ph.D.,
se sídlem Vinohradská 184, Praha,

4. D. T., a. s., IČO: X,
se sídlem X,

zastoupena advokátkou Mgr. Andreou Stachovou,
se sídlem Valentinská 3, Praha,

5. G., s. r. o., IČO: X,
se sídlem X,

zastoupena advokátem Mgr. Kamilem Stypou,
se sídlem Rubešova 8, Praha,

6. C. a. s., IČO: X,
se sídlem X,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 3. 2017, čj. 039988/2017/KUSK,
sp. zn. SZ 009589/2017/KUSK REG/Pe,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 3. 2017, čj. 039988/2017/KUSK, sp. zn. SZ 009589/2017/KUSK REG/Pe, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 12 228 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího zástupce Mgr. Tomáše Uherka, advokáta.**
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobkyně napadla žalobou shora označené rozhodnutí žalovaného a domáhá se jeho zrušení. Žalovaný tímto rozhodnutím zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu V. (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 24. 10. 2016, čj. MUV-3917/2016/MHo, sp. zn. VÚP/1464/2016/H (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně rozhodl o umístění stavby plynového potrubí „Reko VTL V.– V.“ společnosti G., s. r. o. (dále také jen „stavebník“ či „osoba zúčastněná na řízení 5.“), která má vést i přes pozemek žalobkyně p. č. X v katastrálním území V. (dále také jen „stavba“).
2. Dle žalovaného je nová trasa plynovodu navržena tak, aby nezasahovala do rozvojové plochy obytného území. Budou u něj sníženy hranice ochranného pásma ze současných 4 m na 2 m a u bezpečnostního pásma z 20 m na 10 m. Nutnost a zdůvodnění návrhu byly doloženy v technické zprávě a zákresu situace, jež jsou součástí dokumentace pro vydání rozhodnutí o umístění stavby. Rozpor v textu oznámení o zahájení řízení a územního rozhodnutí je chybou v psaní, která nemá vliv na umísťovanou stavbu. V projektové

dokumentaci je uvedeno, že stávající plynovod bude po 200 – 400 m rozpojen, zaslepen a ponechán v zemi. Žalovaný dále považuje odůvodnění správního orgánu I. stupně, proč nenařídil veřejné ústní jednání, za formálně chybné, ale za daných okolností nezpůsobuje nezákonnost rozhodnutí. Žalovaný ověřil, že životnost srovnatelných plynovodů je asi 50 let, přičemž stávající je v provozu již 55 let, čímž překročil svou životnost. Účastníkům územního řízení nepřísluší hodnotit důkazy pro a proti umístění projednávané stavby z důvodu jejího stáří. To přísluší především vlastníkově a provozovateli stavby, kteří odpovídají za její bezpečný provoz. Chybějící důkazy nepředstavují nedostatek projektové dokumentace.

Obsah žaloby a vyjádření k žalobě

3. Žalobkyně úvodem uvedla, že rozhodnutí správních orgánů obou stupňů jsou nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů a pro nesrozumitelnost.
4. Žalobkyně poukázala na to, že rozhodnutí správních orgánů obou stupňů postrádají podklady, z nichž by plynula nutnost stavbou nahradit stávající plynovod. Závěry žalovaného představují jen domněnku, nikoliv doložený skutkový stav. Pokud žalovaný stejně jako správní orgán I. stupně vycházel toliko z vyjádření stavebníka o stavu stávajícího plynovodu, porušil tím § 3 a § 52 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). K tomu odkázala na rozsudek zdejšího soudu ze dne 5. 12. 2012, čj. 45 A 12/2012 – 55.
5. Žalobkyně namítla, že správní orgán I. stupně upustil od ústního jednání, aniž pro to byly splněny zákonné podmínky, a žalovaný tento chybný postup potvrdil.
6. Žalobkyně dále tvrdí, že správní orgán I. stupně porušil § 68 odst. 3 správního řádu, neboť neuvedl všechny podklady, z nichž při rozhodování vycházel. Chybí zde také hodnocení vyjmenovaných podkladů. V této souvislosti odkázala na judikaturu Nejvyššího správního soudu.
7. Žalobkyně má za to, že prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s § 90 písm. e) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon). Realizací stavby bude zasaženo do vlastnického práva žalobkyně k jejímu pozemku, neboť ochranné pásmo jí zde znemožní umístit větší stavbu. Správní orgány obou stupňů se s touto námitkou vypořádaly nedostatečně.
8. Žalobkyně spatřuje dále vadu v tom, že v oznámení o zahájení územního řízení ze dne 23. 5. 2016 je uvedeno, že původní plynovod bude ponechán na místě, zatímco ve výroku prvostupňového rozhodnutí je uvedeno, že bude vyndán ze země.
9. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že trvá na svém závěru ohledně posouzení nutnosti realizace stavby. Žalobkyně zaměňuje pojem dostatečného odůvodnění ve smyslu § 68 odst. 3 správního řádu za hodnocení každého vyjádření a stanoviska. Rozhodnutí o umístění stavby bez pravomocného rozhodnutí o jejím povolení nezakládá právo na realizaci stavby. Územním rozhodnutím tedy nemůže dojít k dotčení vlastnického práva žalobkyně.
10. Stavebník jakožto osoba zúčastněná na řízení 5. ve vyjádření k žalobě uvedl, že předmětem řízení není posuzování technického stavu stávajícího plynovodu. Za řádný provoz distribuční soustavy plynu odpovídá stavebník podle zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích (energetický

zákon), ve znění pozdějších předpisů. K tomu předložil listiny dokumentující špatný stav stávajícího plynovodu pořízené před podáním žádosti. Místní šetření nebylo nutné, neboť technický stav plynovodu je bez významu. Správní orgán I. stupně posuzuje jen, zda je záměr přípustný v dotčeném území, a nezabývá se efektivností technického řešení (viz rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 30. 4. 2015, čj. 47 A 12/2013 – 42). Nemůže tedy zasahovat do volby způsobu plnění povinností stavebníka podle § 59 odst. 8 písm. a) energetického zákona. Z prvostupňového rozhodnutí plyne, že byly splněny podmínky podle § 90 stavebního zákona. Umístěním stavby bude pozemek žalobkyně zatížen ve skutečnosti méně než stávajícím plynovodem. Rozhodnutí správních orgánů obou stupňů přezkoumatelně vypořádala otázku zásahu stavby do vlastnického práva žalobkyně k jejímu pozemku.

11. Osoba zúčastněná na řízení 2. se ztotožnila se žalobou s tím, že stavbou dojde k znehodnocení jejího pozemku, který bude v budoucnu zřejmě zařazen mezi zastavitelné plochy.
12. Soud rozhodl o žalobě v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání; oba účastníci udělili souhlas *implicite*, neboť na výzvu soudu ve stanovené lhůtě nesdělili, že s rozhodnutím věci bez jednání nesouhlasí.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

13. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou.
14. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného [§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl soud povinen přihlídnout i bez námitek, neshledal.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

15. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující skutečnosti relevantní pro rozhodnutí ve věci.
16. Dne 25. 4. 2016 stavebník podal žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby. K identifikaci stavby mimo jiné uvedl, že nový plynovod je navržen v souběhu se stávajícím, neboť ten představuje koncovou větev, jež nemůže být odstavena z provozu. Původní plynovod bude ponechán v zemi. Stavebník k žádosti přiložil projektovou dokumentaci, jež potvrzuje, že stávající plynovod bude ponechán v zemi. Ze souhrnné technické zprávy plyne rozsah ochranného a bezpečnostního pásma záměru.
17. Dne 23. 5. 2016 správní orgán I. stupně oznámil veřejnou vyhláškou zahájení územního řízení o žádosti stavebníka. Správní orgán I. stupně upustil od ústního jednání a místního šetření, jelikož mu jsou dobře známy poměry v území a žádost poskytuje dostatečný podklad pro posouzení záměru. Námitky či závazná stanoviska mohou být předloženy do 15 dnů od doručení tohoto oznámení.
18. Žalobkyně v námitkách ze dne 3. 6. 2016 uvedla, že pozemek p. č. X koupila za účelem výstavby. Výstavbě na tomto pozemku by však bránilo ochranné a bezpečnostní pásmo

stavby, které by tedy její pozemek znehodnotilo. Dále vyjádřila nesouhlas s upuštěním od ústního jednání a místního šetření, neboť je přesvědčena o jejich potřebnosti.

19. Z vyjádření společnosti R. D. s., s. r. o., tehdejší zástupkyně stavebníka (dále jen „R.“), ze dne 14. 7. 2016 se podává, že rekonstruovaný úsek plynovodu byl uveden do provozu v roce 1962. Hlavními důvody rekonstrukce jsou stáří plynovodu, jeho špatný technický stav a důležitost zásobování plynem. Tento plynovod zásobuje zejména velkoodběratele K. K., a proto nemůže být odstaven z provozu. Rekonstrukce je tedy řešena položením nového plynovodu v souběhu se stávajícím potrubím. Původní potrubí bude po vybudování nového plynovodu odstaveno z provozu a na vyžádání vlastníka pozemku je možné ho z pozemku odstranit. Z právní úpravy ochranného a bezpečnostního pásma podle energetického zákona plyne, že žalobkyně i za současného stavu musí provozovatele plynovodu požádat o písemný souhlas v případě zřizování stavby, neboť pozemek je již nyní omezen bezpečnostním pásmem stávajícího plynovodu v celkové šíři 40,25 m. Bezpečnostní pásmo u nového plynovodu má být v celkové šíři 20,3 m.
20. Dne 4. 7. 2016 vyrozuměl správní orgán I. stupně účastníky řízení o tom, že ukončil shromažďování podkladů pro rozhodnutí o žádosti stavebníka. Poučil je o procesních právech dle § 36 správního řádu a o tom, že právo vyjádřit se k podkladům rozhodnutí mohou účastníci využít ve lhůtě 10 dnů.
21. Dne 24. 10. 2016 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o umístění stavby. Uvedl v něm, že stavba nevyžaduje stavební povolení ani ohlášení podle § 103 odst. 1 písm. e) bodu 6 stavebního zákona. Stavba je v souběhu se stávajícím plynovodem, protože se jedná o koncovou větev, která nemůže být odstavena z provozu. Původní plynovod bude odplyněn, vyčištěn, rozpojen a vyndán ze země. Z odůvodnění dále plyne, že správní orgán I. stupně upustil od ústního jednání podle § 87 odst. 1 a 2 stavebního zákona, neboť mu byly dobře známy poměry v území a žádost s doloženými podklady a stanovisky poskytovala dostatečný podklad pro posouzení záměru stavby. Nevzniká nárok na další trasu plynovodu, ale rekonstrukci plynovodu ve špatném technickém stavu položením nového plynovodu v souběhu se stávajícím potrubím, neboť nemůže být odstaven stávající plynovod, který zásobuje zejména odběratele S. K. a. s. Původní úsek plynovodu byl uveden do provozu v roce 1962. Správní orgán I. stupně dále vyjmenoval stanoviska a rozhodnutí dotčených orgánů a další předložené doklady. Bezpečnostní pásmo stávajícího plynovodu je široké 40,25 m, u nového plynovodu bude široké 20,3 m. Vlastníci stále musí žádat o písemný souhlas v případě zřizování staveb na svých pozemcích.
22. Dne 8. 8. 2016 podala žalobkyně proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání. Argumentovala v něm obdobně jako v žalobě. Navíc se domáhala umístění plynovodu k severní hranici, čímž by zásah do vlastnického práva k pozemku byl méně citelný.
23. Dne 23. 3. 2017 žalovaný vydal žalobou napadené rozhodnutí.

Posouzení žalobních bodů

24. Podle § 87 odst. 1 stavebního zákona, ve znění účinném do 31. 12. 2017, oznámí stavební úřad zahájení územního řízení a k projednání žádosti nařídí ústní jednání, a je-li to účelné, spojí jej s ohledáním na místě; oznámení o konání ústního jednání se doručí nejméně 15 dnů předem. Stavební úřad může upustit od ústního jednání, jsou-li mu dobře známy poměry v území a žádost poskytuje dostatečný podklad pro posouzení záměru. Upustí-li stavební úřad od ústního jednání, stanoví lhůtu, do kdy mohou účastníci řízení uplatnit

námítky a dotčené orgány závazná stanoviska; tato lhůta nesmí být kratší než 15 dnů. Oznámení o zahájení územního řízení a další úkony v řízení se doručují účastníkům řízení a dotčeným orgánům jednotlivě, nejde-li o řízení s velkým počtem účastníků; v řízení s velkým počtem účastníků se oznámení o zahájení řízení a další úkony v řízení doručují postupem podle § 144 odst. 6 správního řádu.

Podle § 90 písm. e) stavebního zákona, ve znění účinném do 31. 12. 2017, posuzuje stavební úřad v územním řízení, zda je záměr žadatele v souladu s požadavky zvláštních právních předpisů a se stanovisky dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů, popřípadě s výsledkem řešení rozporů a s ochranou práv a právem chráněných zájmů účastníků řízení.

Podle § 68 odst. 3 správního řádu, ve znění účinném do 30. 6. 2017, se v odůvodnění uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

25. Soud se neztotožnil s námitkou žalobkyně týkající se absence ústního jednání spojeného s ohledáním na místě. Předně žalobkyní citovaný rozsudek zdejšího soudu (ze dne 5. 12. 2012, čj. 45 A 12/2012 – 55) nedopadá na projednávanou věc. Soud se v něm totiž zabýval aplikací § 87 odst. 1 stavebního zákona, ve znění účinném do 31. 12. 2012. Podle něj skutečně bylo konání ústního jednání povinnou součástí územního řízení, a tedy nutným předpokladem pro vydání územního rozhodnutí. Ovšem správní orgány obou stupňů rozhodovaly v projednávané věci podle citovaného ustanovení ve znění zákona č. 350/2012 Sb., účinného od 1. 1. 2013, podle něž může stavební úřad upustit od ústního jednání, jsou-li mu dobře známy poměry v území a žádost poskytuje dostatečný podklad pro posouzení záměru. Právě z toho důvodu od něj správní orgán I. stupně upustil, jak zmínil v úvodu prvostupňového rozhodnutí s tím, že k žádosti byly předloženy potřebné doklady a stanoviska. Žalobkyně svůj závěr, že správnímu orgánu I. stupně nemohly být známy místní poměry natolik, aby mohl upustit od ústního jednání, dávala do souvislosti s tím, že nijak neověřil, jaký je technický stav stávajícího plynovodu, tj. jestli jsou pravdivá tvrzení stavebníka o nutnosti jeho nahrazení novým plynovodem. Soud se ztotožnil s vyjádřením stavebníka i žalovaného v tom směru, že nebylo na správním orgánu I. stupně, aby zjišťoval potřebnost stavby s ohledem na technický stav stávajícího plynovodu, neboť za řádný provoz distribuční soustavy plynu odpovídá stavebník podle energetického zákona.
26. Úkolem správního orgánu I. stupně je posoudit záměr v intencích § 90 stavebního zákona, nikoliv posuzovat vhodnost záměru, ať už s ohledem na technický stav plynovodu, či ekonomickou a technickou stránku řešení (srov. rozsudek zdejšího soudu ze dne 10. 12. 2015, čj. 47 A 15/2013 – 165, z něž správně citoval stavebník, byť chybně odkázal na jiný rozsudek). Stejně tak stavební úřad nebude hodnotit v případě žadatele, který zamýšlí provést rekonstrukci svého rodinného domu, zda ji jeho dům již skutečně vyžaduje, nebo zda se musí vlastník domu spokojit ještě po nějakou dobu se stávajícím stavem. Tím by zjevně překračoval své pravomoci, neboť taková rozhodnutí náleží vlastníkům či provozovatelům staveb. Posuzování technického stavu by bylo na místě teprve, kdyby kupř. hrozilo bez zásahu vlastníka stavby její zřízení, a stavební úřad by tedy konal ve veřejném zájmu na ochraně zdraví a majetku dalších osob. Soud proto se žalobkyní nesouhlasí, že správní orgány pochybily, jestliže jim pro vydání jejich rozhodnutí stačilo tvrzení stavebníka spolu s přiloženými doklady o špatném technickém stavu stávajícího plynovodu. Jejich rozhodnutí jsou tak v tomto směru přezkoumatelná, neboť jim nelze

vytýkat, že se v nich podrobně nezabývaly otázkou, jež nebyla pro rozhodnutí podstatná. Nedošlo tedy ani k porušení § 3 a § 52 správního řádu. Žalobní bod je nedůvodný. Soud neprovedl důkaz listinami předloženými osobou zúčastněnou na řízení 5. k prokázání technického stavu stávajícího plynovodu, neboť směřují k prokázání skutečnosti, která je pro řízení nerozhodná.

27. Soud k tomu doplňuje, že zatímco pro územní řízení je zcela bez významu, zda stávající plynovod vyžaduje s ohledem na jeho technický stav rekonstrukci ve formě položení nového paralelního plynovodu s následným ukončením provozu dosavadního vedení, může jít o jeden z aspektů relevantních pro řízení o omezení vlastnického práva vedené dle zákona č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění). V něm se totiž posuzuje, zda je realizace stavby ve veřejném zájmu a zda tento veřejný zájem převažuje nad zájmem na ochraně vlastnického práva. Pro posouzení těchto skutečností jsou významné důvody umístění nové stavby plynovodu (že jde o novou stavbu, nikoliv údržbu stávající stavby, je zřejmé z toho, že stavba má být umístěna v odstupu od stávajícího plynovodu, viz též rozsudek NSS ze dne 2. 3. 2017, čj. 10 As 294/2016 – 29).
28. Soud nesouhlasí ani s námitkou žalobkyně týkající se porušení § 68 odst. 3 správního řádu. Správní orgán I. stupně na straně 15 a 16 prvostupňového rozhodnutí vyjmenoval celkem 44 dokladů, z nichž mimo jiné vycházel. Žalobkyně ve své obecné námitce nespecifikovala, co konkrétně správní orgán I. stupně ve výčtu opomněl. Není přitom na soudu, aby namísto žalobkyně dohlédl na jednotlivé nezákonnosti, resp. vady řízení, neboť by přestal být nestranným orgánem povoláním k rozhodnutí sporu a stal se advokátem žalobkyně. Nelze mít za to, že citované ustanovení správního řádu znamená pro správní orgán I. stupně, že by musel ke každému dokladu uvést jeho hodnocení. Řada z těchto dokladů obsahuje jen prostý souhlas či konstatování, že záměr je bez vlivu na zájmy subjektů, které je vypracovaly. Pokud z těchto dokladů plynou nějaké podmínky, správní orgán I. stupně na ně reagoval tím, že je promítl do svého rozhodnutí v rámci stanovení podmínek umístění a provedení stavby, aniž by bylo nutné explicitně hodnotit každý z nich v odůvodnění. Takový postup je z hlediska naplnění podmínek § 68 odst. 3 správního řádu a žalobkyní citované judikatury zcela dostačující. Žalovaný tedy nepochybil, pokud se v této části spokojil s kvalitou odůvodnění správního orgánu I. stupně. Žalobkyně nepoukázala na žádný konkrétní podklad rozhodnutí, jenž by bránil vyhovět žádosti o vydání územního rozhodnutí nebo by podporoval její stanovisko, s nímž by se měly správní orgány explicitně vypořádat. Žalobní bod je nedůvodný.
29. K námitce žalobkyně týkající se zásahu do jejího vlastnického práva k pozemku a porušení § 90 písm. e) stavebního zákona soud uvádí, že ji shledal nedůvodnou. V daném případě se jedná o rekonstrukci plynovodu, jenž se na pozemku žalobkyně již nachází. To znamená, že žalobkyně je již ve svém vlastnickém právu k pozemku omezena existencí ochranného a bezpečnostního pásma stávajícího plynovodu. Skutečnost, že nový plynovod povede středem jejího pozemku, také není novinkou. Jeho umístění odvisí od polohy stávajícího plynovodu, neboť k rekonstrukci dojde v jeho těsné blízkosti pomocí bypassů tak, aby vůbec nemuselo dojít k přerušení dodávek plynu pro významného velkoodběratele (S. K. a. s.), jak plyne z obsahu správního spisu. V této souvislosti je třeba zmínit, že v územním řízení se pouze obecně hodnotí, zda teoreticky lze pozemek, k němuž nemá žadatel majetkoprávní titul ani souhlas vlastníka, vyvlastnit. Touto předběžnou úvahou činěnou pro účely územního řízení se však nepředjímá výsledek případného vyvlastňovacího řízení

(viz již citovaný rozsudek NSS čj. 10 As 294/2016 – 29). Otázku, zda je rozsah omezení vlastnického práva s ohledem na zvolenou trasu plynovodu v území v souladu s požadavkem minimalizace zásahu do vlastnického práva, lze posoudit až v řízení o omezení vlastnického práva vedeném podle zákona o vyvlastnění. V této souvislosti je třeba zmínit, že omezení vlastnického práva žalobkyně k jejímu pozemku není absolutní, neboť žalobkyně může pozemek využít k zamýšlené výstavbě při splnění podmínek podle § 68 odst. 4 písm. b) a § 69 odst. 3 písm. b) energetického zákona. Prozatím však pozemek žalobkyně není zahrnut ani do zastavitelných ploch v územním plánu, jak shodně uvedly žalobkyně i správní orgány. Otázka budoucí využitelnosti pozemku je tedy dosti hypotetická. Nadto z vyjádření stavebníka, projektové dokumentace a odůvodnění rozhodnutí správních orgánů se podává, že s novým plynovodem bude spjato ochranné a bezpečnostní pásmo menšího rozsahu než se stávajícím plynovodem. Žalobkyně tak bude po realizaci záměru ve skutečnosti v příznivějším postavení z hlediska zásahu do jejího vlastnického práva k pozemku než nyní. Soudu tedy není jasné, jak by mohlo dojít realizací záměru ke znehodnocení jejího pozemku, žalobkyně sama neuvedla žádný jiný důvod kromě zmíněných pásem. Stávající přípustný způsob využití pozemku, tedy zemědělské obhospodařování, bude v plném rozsahu možný i po realizaci stavby. Ve výše uvedeném smyslu se k této záležitosti vyjádřily, byť stručně, i správní orgány. Nelze mít proto za to, že jejich rozhodnutí jsou v tomto ohledu nepřezkoumatelná.

30. Soud se dále zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti rozhodnutí pro nesrozumitelnost ve vztahu k otázce, jak bude dále naloženo se stávajícím plynovodem po jeho nahrazení novým. Z obsahu žádosti o vydání územního rozhodnutí, jejíž součástí je dokumentace, soud zjistil, že původní vedení plynovodu má být v zemi ponecháno, nemá být vyňato. Proti této skutečnosti podali námitku tři účastníci územního řízení (Ing. M. N., T. T., J. S.). Stavebník na tyto námitky reagoval ve vyjádření ze dne 14. 7. 2016 tak, že původní potrubí bude po vybudování nového plynovodu odstaveno z provozu a v případě požadavku vlastníka je možné ho z pozemku odstranit. Ke změně v rozsahu stavby v tom směru, že by zahrnovala odstranění dosavadního plynovodu, ovšem nedošlo. Správní orgán I. stupně přesto ve výroku svého rozhodnutí uvedl, že původní plynovod bude ze země vyndán. V odůvodnění rozhodnutí k tomu vůbec nic neuvedl, ani z něho není zřejmé, zda bylo vyhověno námitce výše zmíněných tří účastníků řízení. Z prvostupňového rozhodnutí nelze ani v kontextu obsahu správního spisu spolehlivě dovodit, zda informace o odstranění stávajícího plynovodu obsažená ve výroku je chybou v psaní, nebo nikoliv, tedy zda správní orgán I. stupně autoritativně rozhodl o tom, že plynovod musí být odstraněn, aniž by takto vymezený rozsah stavby měl oporu v žádosti stavebníka. Žalobkyně uplatnila v odvolání námitku, již poukázala na nesrozumitelnost prvostupňového rozhodnutí v tomto směru. Stavebník ve svém vyjádření k podaným odvoláním uvedl, že jde ze strany správního orgánu I. stupně o zjevnou chybu, neboť z předložené dokumentace vyplývá, že původní plynovod má být ponechán v zemi. Žalovaný tuto odvolací námitku dvakrát rekapituloval v odůvodnění svého rozhodnutí (viz str. 2 poslední řádek a str. 11 čtvrtý řádek), ovšem vůbec se s ní nevypořádal, a to ačkoliv i z vyjádření stavebníka (rekapitulováno na str. 4 v prvním odstavci napadeného rozhodnutí) bylo zřejmé, že prvostupňové rozhodnutí umožňuje dva výklady. Žalovaný v tomto ohledu naprosto selhal, neboť potvrdil prvostupňové rozhodnutí, aniž by vyjasnil, zda součástí stavby je též odstranění stávajícího plynovodu. To je přitom významné i pro žalobkyni, neboť stávající plynovod se nachází i v jejím pozemku, a proto se jí dotýká nejen to, že má být do pozemku umístěn nový plynovod, nýbrž též to, zda původní

plynovod bude v pozemku ponechán, či zda bude odstraněn. Z napadeného rozhodnutí tak vůbec nelze zjistit, zda je podle žalovaného součástí umístěné stavby též odstranění stávajícího plynovodu, nebo nikoliv. Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, žalobní bod je důvodný.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

31. Vzhledem k tomu, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, zrušil jej soud na základě § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, v němž je žalovaný vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 4 a 5 s. ř. s.).
32. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nebyl v řízení úspěšný, právo na náhradu nákladů řízení proto nemá. Úspěšné žalobkyni soud přiznal právo na náhradu nákladů řízení v celkové výši 12 228 Kč. Tato částka sestává z odměny advokáta, kterou tvoří dva úkony právní služby po 3 100 Kč [převzetí a příprava zastoupení a sepsí žaloby dle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)] a dvě paušální částky jako náhrady hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, a ze zaplacených soudních poplatků ve výši 4 000 Kč (3 000 Kč za žalobu a 1 000 Kč za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě). Protože zástupce žalobkyně je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se jeho odměna o náhradu za tuto daň ve výši 1 428 Kč. Celkovou částku je žalovaný povinen uhradit podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 64 s. ř. s. k rukám zástupce žalobkyně do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).
33. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť jim soud v tomto soudním řízení neuložil žádné povinnosti (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. dubna 2020

Mgr. Tomáš Kocourek, Ph.D., v. r.
předseda senátu